

سیدمهدی طالبی

خبرنگار گروه بین‌الملل

سرعت تحولات در روسیه به اندازه‌ای بالا رفته است که رسانه‌ها توان همپایی با آن را ندارند. بالاخره پس از چند ماه ساز نا کوک «یوگنی پریگوزین» رئیس گروه نظامی واگنر، او روز جمعه با این ادعا که مواضع نیروهایش در اوکراین توسط ارتش روسیه بمباران شده است، راه خود را از ارتش روسیه جدا کرد و با وعده انتقام، عملیات علیه مسکو را آغاز کرد. روسیه، ادعای پریگوزین را «اتهام غیرواقعی و یک تحریک رسانه‌ای» می خواند و آنچه در حال وقوع است را یک «عملیات برنامه‌ریزی شده» می داند. داده‌های منتشر شده در ماه‌های گذشته به شکلی این موضوع را تایید می کند. از میانه زمستان سال گذشته، رئیس واگنر اختلافاتش با مقامات نظامی مسکو را تشدید کرد و علیه آنها موضع گیری کرد. با وجود موافقت ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه برای برون سپاری برخی از وظایف ارتش، او محتاطانه با رئیس گروه واگنر برخورد کرد و هیچ‌گاه حاضر نشد به او مشروعیت بدهد و او را جایگزین نهادهای رسمی مانند ارتش یا سرویس‌های امنیتی کند. برای پوتین، یک شرکت نظامی خصوصی دارای مناسبی به حساب می‌آمد اما این شرکت نظامی باید منحصرا در راستای منافع دولت عمل و از کانون توجه دوری کرده و در خدمت ارتش فعالیت می‌کرد. رئیس واگنر اما به‌دلیل جایگاهی که برای خودش منصور بود، نمی‌توانست در این نقش ادامه حیات دهد. او واگنر را بازیگر موثر جنگ می‌دانست و خودش به‌عنوان رئیس این گروه را در سطح وزیر دفاع تلقی می‌کرد. کار او تا جایی بالا گرفت که درباره استراتژی‌های نظامی نیز با مقامات نظامی به اختلاف خورد. همین اختلافات نیز باعث شد تا پوتین در یک سخنرانی اش بدون نام بردن از رئیس واگنر، به درگیری‌های داخلی بپردازد: «ما باید از هر گونه تناقضات بین‌بخشی، تشریفات، کینه‌توزی‌ها، سوءتفاهم‌ها و دیگر مزخرفات خلاص شویم.» توصیه‌های پوتین، چندان مورد توجه قرار نگرفت؛ چراکه پریگوزین، طرح دیگری را در سر می‌پروراند. او به‌دنبال ایجاد انبار تسلیحات برای اقدام بعدی اش بود اما پیش از آن در مسکو زنگ خطر به صدا در آمده بود و به شکلی او و گروهش در لیست سیاه قرار گرفته بودند. بر همین اساس نیز کرملین به اظهارات رئیس واگنر در سه ماه گذشته درباره کمبود سلاح و احتمال ساقط شدن نیروهایش واکنشی نشان نمی‌داد و از خبرنگاران می‌خواست که از وزارت دفاع موضوع را پبگیری کنند. وزارت دفاع نیز محدودیت ارسال مهمات به داوطلبان در جبهه وارد می‌کرد اما هیچ اشاره‌ای به ارتش خصوصی واگنر یا اتهامات پریگوزین نمی‌کرد.

شدت و ماهیت وجودی جنگ علیه اوکراین، وزن سیاسی پریگوزین را به طرز محسوسی افزایش داد اما این باعث تعریف جایگاه ویژه برای رئیس واگنر و محبوبیت او در روسیه نشد. در نظرسنجی‌هایی که اعتماد مردم به سیاستمداران را مورد بررسی قرار می‌دهد، به ندرت از او نام برده شده بود. در یک نظرسنجی مرکز لوادا در پایان سال گذشته، تنها سه نفر از ۱۶۰۰ نفری که در نظرسنجی شرکت کردند، از او نام بردند.

در میانه جنگ اوکراین برخی کارشناسان هشدار می‌دادند واگنر تا زمانی که پوتین نسبتبا قوی است و قادر به حفظ تعادل بین گروه‌های مختلف است، خطرناک نیست. اما کوچک‌ترین تغییر می‌تواند پریگوزین را وادار کند تا مقامات را به چالش بکشد. آنها می‌گفتند: «جنگ از انسان‌ها هیولا می‌سازد و بی احتیاطی و ناامیدی واگنر می‌تواند به چالشی برای دولت تبدیل شود، اگر حتی کوچک‌ترین نشانه‌ای از ضعف نشان دهد.» این اتفاق حالا روی زمین افتاده و واگنر آن گونه که دیمیتری مدودوف معاون شورای امنیت ملی روسیه گفته به‌دنبال «در دست گرفتن قدرت» است و برای این امر، این گروه در پی دستیابی به «سلاح هسته‌ای» است. این سناریو به‌جز غرب و پریگوزین، بازیگران پشت‌پرده دیگری نیز در داخل ساختار سیاسی روسیه دارد. به‌طور حتم بخش‌های دیگری از جمله در ارتش، گارد ملی و سرویس‌های اطلاعاتی نیز در این توطئه نقش دارند. آنها بدنه اصلی نیستند اما در هر حال در پس‌پرده حضور دارند.

اگر چه در ساعات گذشته اخباری از درگیری‌هایی همچون بمباران ستون نظامی واگنر توسط ارتش روسیه با انهدام چند فروند هلی کوپتر ارتش توسط واگنر منتشر شده است، اما با توجه به وسعت روسیه و تعداد اندک نیروهای واگنر در برابر ارتش، دور از انتظار است که ارتش نتواند بر بحران فائق آید. در مصر، سوریه، پاکستان و حتی سودان ارتش در رخدادهایی مشابه بر بحران فائق آمده است. در روسیه نیز چنین خواهد شد اما به تعبیر پوتین «خنجر از پشت» می‌تواند در اوکراین، شرایط را تا حدودی تغییر دهد. البته اگر روس‌ها با خطر از دست رفتن توازن نظامی در اوکراین روبه‌رو شوند، این احتمال نیز وجود دارد که به‌سمت استفاده از تسلیحات هسته‌ای بروند.

استعداد نظامی واگنرها

واگنر سربازان خود را از حداقل دو مسیر تامین می‌کند. مسیر نخست جذب نظامیان سابق ارتش روسیه است که با توجه به سابقه خود به‌عنوان افسر و فرمانده به خدمت در این گروه می‌پردازند. مسیر دوم استخدام زندانیان است. از این افراد با توجه به عدم آموزش‌های نظامی به‌عنوان سرباز ساده استفاده می‌شود. پریگوزین در مصاحبه‌ای که روز ۲ خرداد (۲۳ می) منتشر شد اعلام کرد: «من ۵۰ هزار زندانی را استخدام کردم که حدود ۲۰ درصد آنها کشته شدند.» این نکته نشان دهنده تعداد بالای زندانیان جذب‌شده توسط این گروه است. اگر با توجه به نسبت‌های موجود در جنگ به ازای هر کشته‌ده زخمی را در نظر بگیریم، با توجه به کشته شدن ۱۰ هزار زندانی، ۲۰ هزار نفر دیگر آنها نیز زخمی شده و قادر به ارائه خدمات نظامی نیستند. از این رو ۲۵ هزار نفری که درباره قدرت نظامی واگنر تخمین زده می‌شود، به واقعیت نزدیک است. با این حال واگنر‌ها ویژگی‌های دیگری نیز دارند که باعث شده قدرت نظامی بیشتری بیابند: زندانیان که محکومیت‌های مختلف ناشی از جرائم‌شان دارند، نسبت به نظامیان یا سربازان وظیفه تمایل بیشتری به خشونت داشته و در اقدامات‌شان یی‌باک ترند.

واگنر در بسیاری از جنگ‌های مشهور اوکراین که دشواری‌های زیادی داشته‌مانند نبرد باخموت و سولداری نقش اصلی را ایفا کرده است. به همین دلیل آنها در فنون نرمی و به‌ویژه جنگ شهری تبحر داشته یا کسب کرده‌اند.

به دلیل قرار داشتن واگنر در پیکان حملات روسیه علیه اوکراین که مستلزم به‌کارگرفتن خسونت بالا و همچنین دریافت تلفات گسترده بوده است، نسبت به خونریزی و تلفات دادن برای کسب هدف آمادگی داشته و به آن عادت کرده‌اند.

واگنر مدتی به‌عنوان تنها عامل عملیاتی روسیه در اوکراین عمل کرده است. آنها در زمانی که تهاجم در تمام جبهه‌ها ساکن بود در تنها جبهه فعال درحال جنگیدن بودند. به همین دلیل خواهان تشویق بیشتر و یافتن دست بالاتر نسبت به ارتشی هستند که به زعم آنها زحمت چندانی نمی‌کشد.

از این رو واگنر‌ها انگیزه بالایی برای پیگیری هدف خود دارند.

پس از مدت‌ها شکست و عقب‌نشینی ارتش روسیه از جبهه‌های مختلف، واگنر پیروزی‌هایی برای این کشور کسب کرده است. از این رو آنها خود را یک نیروی مهم‌ودی حق در تصمیم‌گیری‌هایی داند و معتقدند مشکلات باورزای آنان قابل حل است. این موضوع نیز عامل انگیزه‌دهنده دیگری به نیروهای واگنر است.

غائله واگنر چه تاثیری بر آینده جنگ در اوکراین خواهد داشت؟

شوک روسی

پایان ماجراجویی واگنر با میانجیگری بلاروس

رئیس‌جمهور بلاروس با هماهنگی ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه با یوگنی پریگوزین رئیس گروه واگنر گفت‌وگو کرد. به گزارش ایسنا، ریاست‌جمهوری بلاروس اعلام کرد یوگنی پریگوزین، رئیس گروه واگنر پیشنهاد الکساندر لوکاشنکو، رئیس‌جمهور بلاروس در مورد توقف پیشروی نیروهایش به سمت مسکو را پذیرفت. سرویس مطبوعاتی لوکاشنکو افزود: «پیشنهادی برای حل بحران ارائه شده است که شامل اعطای ضمانت‌های امنیتی به نیروهای واگنر است.» ریاست‌جمهوری بلاروس تاکید کرد که مذاکرات لوکاشنکو با پریگوزین با هماهنگی رئیس‌جمهور پوتین و در روز شنبه صورت گرفت. یوگنی پریگوزین گفت واگنر نیروهای خود را به عقب برمی‌گرداند و به اردوگاه‌های خود می‌روند. به گزارش روتیزر، رئیس گروه واگنر در یک پیام صوتی اعلام کرد به‌منظور جلوگیری از ریخته شدن خون مبارزان خود را به پایگاه‌هایش بازمی‌گرداند. وی افزود: «درحالی که در ۲۰۰ کیلومتری مسکو بودیم، تصمیم گرفتیم برای جلوگیری از خونریزی در روسیه نیروهای واگنر را به اردوگاه‌های خود برگردانیم.»

با توجه به سطح نبردها در اوکراین، این نیروز از نوع جنگیدن دیگر شاخه‌های مسلح روسیه باخبر است. این اطلاع شامل نقاط ضعف نیز می‌گردد. آنها به دنبال بهره‌گیری از ضعف‌های نیروهای مسلح روسیه هستند؛ ضعف‌هایی که در ارتقای آنها به جنگ‌سالاران آشکار شده است.

با توجه به فرار داشتن در خطوط مقدم، این گروه تسلیحات زیادی از وزارت دفاع روسیه دریافت کرده و همچنین به تسلیحات غربی که در اختیار اوکراین بوده‌اند از جهت غنیمت یا خرید از قاچاقچیان سلاح دست یافته است. به این ترتیب سطح تسلیح واگنر بسیار بالاتر از واحدهای نظامی مشابه در ارتش روسیه است.

بهره‌گیری این گروه از سامانه‌های پدافند هوایی کوتاه‌برد پیشرفته مانند تور ام-۱ شاهدی بر این ادعاست. استفاده از این سامانه‌ها باعث دشوار شدن کار بر ارتش روسیه شده زیرا به راحتی قادر به استفاده از بالگردهای تهاجمی و حتی جنگنده‌ها علیه واگنر نیست.

دلایل ضعف ارتش روسیه در برابر واگنر

برخلاف انتظارها از نیروهای مسلح روسیه، آنها نتوانستند در برابر وقوع بحران اقدام مناسب را نشان داده و پس از بروز آن نیز سرعت عمل لازم را نداشتند. این ضعف از مسائل مختلفی ناشی می‌شود.

برون‌سپاری افراطی نیروهای مسلح

ارتش برای کاهش تلفاتش، در قالب برون‌سپاری اختیارات و تجهیزات بسیاری در اختیار واحدهای مستقل و نیمه‌مستقل برون‌سپار گذاشته است. از این رو آنها ضمن افزایش استعداد تسلیحاتی، توان رزمی بالاتری نیز پیدا کرده‌اند.

تلفات نظامی ارتش

روسیه در جنگ اوکراین تلفاتی را که رسانه‌های غربی ادعا می‌کنند متحمل نشده اما دست‌کم نزدیک ۱۰ هزار نظامی خود را به‌طور کامل از دست داده و به دو برابر این میزان نیز نیروهایش به دلیل زخمی شدن از چرخه خدمت خارج شده‌اند. این تلفات بیشترین دامن‌گیر واحدهای عملیاتی و پیشرو است که تاثیری بزرگ در قدرت رزمی یک ارتش دارند. این تلفات سطوح فرماندهی ارتش روسیه را نیز تحت‌تاثیر قرار داده است و این ارتش دسترسی کمتری به فرماندهان برای آموزش و هدایت نظامیان دارد.

تقسیم‌شدگی نیروهای مسلح

روز گذشته خبرهایی منتشر شد که نشان می‌داد نیروهای موسوم به اخمت که به جمهوری خودمختار چچن تعلق دارند و رمضان قدیروف آنها را هدایت می‌کند درحال عزیمت به روستوف برای سرکوب واگنر هستند. مشخص نیست چرا برای سرکوب یک گروه مستقل، از نیروی نظامی مستقل دیگری استفاده شده است. وضعیت در روسیه بیشتر شبیه کشورهایی شده که در آن جنگ‌سالاران با یکدیگر درحال جنگ هستند.

درحال حاضر نیروهای مسلح روسیه به بخش‌هایی از «واگنر تحت هدایت پریگوزین»، «نیروهای اخمت به فرماندهی رمضان قدیرف»، «ارتش‌های جمهوری‌های خودخوانده دونسک و لوهانسک در اوکراین»، «دیگر ارتش‌های خصوصی مانند نظامیان شرکت روس پروم» و «ارتش» تقسیم شده‌اند. این تقسیم‌شدگی حتی در داخل ارتش نیز مشهود است به‌طوری که ارتش روسیه شامل نیروهای مستقر در اوکراین و دیگر واحدهاست.

پوتین دی ماه گذشته بر این اساس، «سرگی سسورویکین»، فرمانده نیروی هوافضای روسیه را از فرماندهی عملیات ویژه نظامی کنار گذاشت و وی را به سمت معاونت تنزل داد. از نسوی دیگر والری گراسیموف که ریاست ارتش را برعهده داشت به‌عنوان فرمانده عملیات ویژه نظامی منصوب شد. این درحالی است که گراسیموف به‌عنوان رئیس ستاد ارتش نباید نقشی ذیل عملیات ویژه

جهان‌شهر

farhikhteganonline

WWW.FDN.IR

چشاندن سایه جنگ به مردم روسیه

با توجه به نفرت بسیار زیاد غرب نسبت به روسیه که در موج‌های سنتی روس هراسی مشهود است، آنها به‌دنبال چشاندن طعم جنگ به مردم روسیه هستند تا انتقال خود را از آنها که شرایط سختی را در رقابت‌شان با غرب بر این جبهه تحمیل کرده‌اند، بگیرند. به‌دلیل نگرانی از پاسخ هسته‌ای روسیه، غرب از ارسال سلاح‌های پیشرفته تهاجمی به اوکراین برای هدف قرار دادن خاک روسیه خودداری کرد ولی اکنون واگنر می‌تواند به‌سادگی جنگ را به خاک روسیه بکشاند.

برهم‌زدن تمرکز نیروهای مسلح روسیه از نقاط تهدید

نیروهای رزمی ارتش روسیه در چندین منطقه مستقر هستند و در برابر واگنر تنها بخشی از گارد ملی و وزارت کشور حضور دارند. این مساله یکی از دلایل پیشرفت‌های سریع واگنر است، زیرا تنها ارتش قادر به برابری نفراتی و تجهیزاتی با این گروه است. اتفاق اخیر می‌تواند باعث گسسل نیروهای ارتش از مناطق پرخطر مانند بلاروس و بالتیک به نواحی داخلی شده و موازنه نظامی در این مناطق تغییر یابد.

هدف‌گذاری سیاسی

انگیزه به متحندان اوکراین

کشورهایی که در دسته حامیان اوکراین قرار گرفته‌اند به‌دلیل شکست‌های این کشور انگیزه خود را برای کمک به یی‌فا از دست داده‌اند. به‌زعم آمریکا و انگلیس شورش واگنر و ایجاد سایه جنگ داخلی در روسیه که با پیش‌بینی‌های خوش‌بینانه‌ای درباره سرنگونی پوتین همراه است می‌تواند منجر به افزایش مجدد انگیزه آنها برای کمک به اوکراین شود.

رضایت مسکو برای آتش‌بس موقت

غرب امیدوار است بتواند روسیه را در خصمه‌ای قرار دهد تا در نتیجه آن مسکوه به پایان دادن جنگ رضایت دهد. این پایان دادن جنگ البته به‌معنای برقراری صلح نیست زیرا آمریکا قصد دارد اوکراین را به نقطه فرسایش بلندمدت روسیه تبدیل کند. واشنگتن تنها می‌خواهد مسکوه به کاهش تنش‌ها رضایت دهد تا بتواند زمان کافی برای تسلیح مجدد کی‌یف را به‌دست آورد. حملات مداوم روس‌ها به اوکراین مانع از تجدید‌قوای این کشور شده‌است. بر همین اساس رسانه‌ها درحال تبلیغ این هستند که اقدام پوتین در آغاز جنگ اوکراین آینده سیاسی او را تحت‌تاثیر قرار داده است. غرب با این تبلیغ می‌کوشد هیات‌حاکمه روسیه را با هراس مواجه ساخته و آنها را بین انتخاب باقی‌ماندن در اس قدرت یا ادامه حفاظت از منابع ملی مخیر سازد.

انصراف چین و ایران از روابط راهبردی با روسیه

این شورش می‌تواند منجر به تضعیف ارتباطات چین، ایران و دیگر کشورها با روسیه از طریق قابل اعتماد نبودن پایداری سیاسی این کشور بشود. غرب به‌دنبال ایجاد تردید میان حامیان روسیه است تا آنها دیگر ریسک حمایت از مسکو در جریان درگیری اش با غرب را نپذیرند.

تضعیف پیوند میان روسیه و متصرفاتش در اوکراین

حمایت برخی روس تباران اوکراین از واگنر بر پیچیدگی اوضاع افزوده است. این روس تباران از ناکامی‌های ارتش روسیه که نتوانسته است سایه جنگ را از سرآنان بردارد، ناخشنودند. آنها در ابتدا نسبت به آغاز عملیات روسیه خشنود بودند اما فکر نمی‌کردند ارتش ابرقدرتی مانند روسیه قادر به پایان بخشیدن به نبرد نباشد و وضعیت آنها شوارتر شود.

منشأ و زمینه شورش واگنر

گروه واگنر مدعی است ارتش روسیه به این گروه حمله هوایی انجام داده و به همین دلیل واگنر تصمیم گرفته‌دست به اقدام علیه ارتش برند. به احتمال بسیار قوی این ادعا غیرواقعی و تنها بهانه برای خیانت بنیانگذار واگنر است. اختلافات پریگوزین با مقامات ارشد روسیه بر سر تاکتیک‌های نظامی و حق جذب محکومان از زندان‌های روسیه برای جنگ در اوکراین از ماه‌ها قبل و در میانه زمستان شدت گرفت تا به نقطه کنونی رسید. واگنر در بیانیه‌های خود اعلام کرده «تصمیم کرملین برای حمله به اوکراین براساس دروغ فرماندهان ارتش بوده و ادعای مسکو درباره برنامه‌ریزی ناتو برای حمله به روسیه از طریق خاک اوکراین درست نیست.» به نظر می‌رسد ریشه و زمینه اقدام واگنر را می‌توان تومان در این مواضع مشاهده کرد. موضع‌گیری بر ضد جنگ میهنی روسیه علیه حضور ناتو در اوکراین، نشان از نقش آفرینی آمریکا در پس پرده دارد. واگنر در اثر حضور جهانی خود و مجاورتش با کشورهای غربی و شرکت‌هایشان به مرور با آنها ارتباط پیدا کرده و جذب سیاست‌های آنان شده است.

به‌عنوان نمونه در سودان که معادن طلای فراوانی دارد، شرکت واگنر در مجاورت شرکت‌های آمریکایی و انگلیسی فعال در استخراج طلا فعالیت دارد. در کنار ریشه اقدام واگنر که بی‌ارتباط با توطئه غرب است، زمینه‌ای که باعث شده نیروهای این گروه‌شورش کنند، دشواری‌های جنگ است. درست‌ی‌انادرستی این احساس در میان اعضای واگنر ایجاد شده که آنها تلفات می‌دهند و مسئولان ارتش به راحتی در مناطق امن به سر می‌برند. این مساله بیش از هرچیز به دلیل سیاست‌های ارتش روسیه در محدود کردن منطقه جنگی و استفاده از واگنر به‌عنوان نیروی خط‌شکن به‌وجود آمده است. ارتش روسیه این اقدام را برای جلوگیری از اتلاف منابع و افزایش تلفات خود انجام داده بود. عملیات ارتش روسیه که در ابتدا شمال، شرق و جنوب اوکراین را در برمی‌گرفت به مرور به شرق و جنوب محدود شده و سپس تنها به جنوب منحصر شد. با توقف جنگ در جبهه جنوب، امروزه نبردها تنها در محور جنوب شرقی در دونباس ادامه دارد. در این نبرد نیز نیروهای ارتش روسیه به تدارکات‌رسانی و آتش‌باری با توپخانه مشغولند و واگنر‌ها مسئولیت حضور در خط مقدم را برعهده دارند.

اقدامات پیشین روسیه برای مهار واگنر

مسکوبا توجه به ایجاد دونمایی از شورش گروه واگنر پیش از این تلاش کرده بود آن را تضعیف و تحت کنترل درآورد. این اقدامات شامل موارد ذیل بوده‌اند.
عدم ارائه تسلیحات و مهمات جدید
پریگوزین در ماه‌های اخیر مدعی بود ارتش تدارکات لازم را به واگنر نمی‌رساند. این ادعا بیشتر بر مهمات تمرکز داشت. با این حال به نظر می‌رسد وزارت دفاع و ارتش روسیه ضمن تداوم بخشیدن به ارسال مهمات از ارائه تسلیحات پیشرفته مانند سامانه‌های پدافند هوایی، موشک‌های ضدتانک و توپخانه به این گروه خودداری می‌کرده‌اند. در جریان نبردهای اوکراین ارتش روسیه خود حمایت توپخانه‌ای واگنر را برعهده داشته و پوشش هوایی لازم را برای آن ایجاد می‌کرد. مساله‌ای که مورد مخالفت واگنر قرار داشته و آنها خواهان مسلح‌تر شدن شده‌اند.

تلاش برای جذب جنگجویان

وزارت دفاع روسیه روز ۲۱ خرداد (۱۱ ژوئن) به همه «یگان‌های داوطلب» دستور داد تا در مدت زمانی کمتر از یک‌ماه با این وزارتخانه قرارداد امضا کنند. این اقدام می‌توانست ضمن افزایش کنترل وزارت دفاع بر گروه‌های نظامی مستقل بخشی از نیروهای آن را جدا ساخته و به صفوف دیگر بخش‌های نیروهای مسلح روسیه تزریق کند.

ایفا کند. حتی عنوان فرمانده عملیات ویژه نظامی نیز، قرار دادن مسئولیت‌های گسترده و رئیس ستادکل ذیل یک مسئولیت جزئی است.

گسترش استقرار ارتش

ارتش روسیه در خاک اوکراین، در خاک بلاروس، در مرزها با اوکراین و همچنین مرزهای شاهد تنش با کشورهای عضو ناتو همانند بالتیک مستقر شده است. از این رو واحدهای کمتری از ارتش در داخل کشور برای جلوگیری از پیشروی واگنر حضور دارند.

جلب واحدهای مختلف به جنگ اوکراین

در کنار واحدهای زنده و عملیاتی ارتش، نیروهای گارد ملی نیز به سمت جنگ اوکراین کشیده شده‌اند. این درحالی است که گارد ملی بیشتر برای بحران‌های داخلی به کار می‌آید. تمرکز یافتن تمام واحدهای جنگی به اوکراین باعث بروز خلأ در داخل کشور شده است و واگنر نیز از این خلأ درحال بهره‌برداری است.

هدف‌گذاری‌های جنگ

هدف‌گذاری اقداماتی همانند شورش واگنر را که با هدایت غرب صورت گرفته باید در حوزه‌های کلان سیاسی، نظامی-امنیتی و اقتصادی بررسی کرد. با توجه به اهمیت پایین مساله اقتصادی در این فقره، به‌نظر می‌رسد هدف‌گذاری‌ها بیشتر شامل مساله نظامی-امنیتی و سپس سیاسی بوده است.

هدف‌گذاری نظامی-امنیتی

فشار به استقرار نظامی روسیه در اوکراین

شورش واگنر برای ضربه به روسیه در جنگ و نه سرنگونی پوتین طراحی شده است. طراحان می‌دانند سرنگونی پوتین در دسترس نیست و حتی اگر واگنر به موفقیت‌های بزرگی نیز دست یابد، درنهایت بدنه اصلی حکومت فعلی به سرعت بر آن فائق خواهد آمد. به همین دلیل هدف‌گذاری اصلی بیشتر نظامی-امنیتی است. از لحاظ نظامی تحولاتی که در داخل خاک روسیه بر اثر شورش واگنر رقم زده می‌شوند به این دلیل که درنهایت دفع خواهند شد، هدف اصلی نیستند. محدودده اصلی اثرگذاری این شورش خاک اوکراین است. در وهله اول به بهانه حمله ارتش روسیه به نیروهای واگنر، اعضای این گروه مناطق تحت تصرف خود را رها کرده و به داخل خاک کشورشان بازمی‌گردند. در وهله دوم به‌دلیل شورش واگنر در میان صفوف نظامیان روسیه در اوکراین تردید ظاهر شده و شرایط برای حمله به آنها فراهم‌تر می‌شود. در وهله سوم نیز به‌دلیل قطع خطوط تدارکات نظامی روسیه به اوکراین، نیروهای روسی در این کشور در مضیقه قرار خواهند گرفت.

انحراف آتش دستگاه نظامی روسیه به سمت داخل

انحراف آتش دستگاه نظامی روسیه به سمت داخل برای رقم‌زدن تخریب زیرساخت‌های داخلی و ضربه به اقتصاد ملی از طریق توقف برخی فعالیت‌ها مانند منع عبور و مرور در جاده‌های سراسری صورت می‌گیرد. این مساله می‌تواند به تردید درباره راه‌حل نظامی در میان نخبگان و افکار عمومی روسیه منجر شده و به اثبات گزاره مخاطره‌آمیز بودن جنگ در ذهن آنان بینجامد. به این ترتیب درخواست‌ها برای پایان یافتن سریع‌تر جنگ بیشتر می‌شود.

ایجاد سوءظن نسبت به شاخه‌های نظامی و فرماندهان

غرب به‌دنبال ایجاد نفرت و تردید میان شاخه‌های مختلف نیروهای مسلح روسیه و فرماندهان آنهاست. دولت روسیه از این پس به برخی شاخه‌های نیمه‌مستقل مانند رمضان قدیروف و نیروهای شبه‌نظامی روس تبار در دونتسک اعتماد نداشته و از سوی دیگر نسبت به محبوبیت یافتن هر فرمانده نظامی بر اثر موفقیت در جنگ حساس خواهد شد.